



EVALUARE NAȚIONALĂ LA FINALUL CLASEI a IV-a 2019

Test 1

LIMBA ROMÂNĂ

pentru elevii de la școlile și secțiile
cu predare în limba sârbă

Județul/sectorul

Localitatea

Școala

Numele și prenumele elevului

.....

Clasa a IV-a

Băiat ☐

Fată

Căluțul zburător

de Emilia Plugaru



Cerul e albastru, albastru. Soarele îmbrățișează pământul cu razele sale calde și din pământ se grăbesc să iasă la suprafață firicelele de iarbă, găzulițele, se trezesc din somn fluturașii, albinuțele, e mare forfotă căci a venit primăvara.

Dănuț aleargă cu brațele deschise, închipuindu-și că adună mănunchiuri de raze. Soarele îl privește zâmbind, îl învăluie în căldura sa și Dănuț e convins că această căldură îl va ajuta să crească cât mai repede mare.

Copilul privește mirat la cireșul din fața casei. Pomul a stat dezgolit toată iarna, iar acum s-a acoperit cu o mantie albă din flori. Băiatul nu pricepe de unde această minune. Și atunci când nu pricepe ceva vine la bunicul Dominte.

– Știi, îi explică bătrânul cu părul de culoarea florilor de cireș, în fiecare primăvară pomii se împodobesc ca de sărbătoare. Aceste flori în curând se vor ofili, petalele li se vor împrăștia, dar vor rămâne fructele și atunci când vor fi coapte – multă lume le va savura dulceața. Bucură-te de tot ce vezi căci tot ce vezi pentru tine e nou, e frumos și dacă acum multor lucruri nu le știi rostul, când vei fi mare le vei cunoaște pe toate, zice bunicul și îl mângâie pe Dănuț. Bucură-te de copilărie dragul meu. Copilăria pleacă, dorul de ea însă nu dispare. Chiar și mie, cât mă vezi de bătrân, și mie mi-e dor de copilărie...

– Bunicule, întreabă copilul, când erai mic venea căluțul de argint cu aripile oranj?

– Venea, răspunde Dominte. L-am văzut de câteva ori... Apoi a pornit războiul... Cerul era brăzdat de avioane, de bombe și noi, copiii, ne temeam să ridicăm privirile spre boltă. Poate că bietul căluț zbura printre bombe, poate că vroia să le oprească, nu știu, dar știu că mult timp după asta, supărat probabil de ce se întâmplă în cer și pe pământ, căluțul nu a mai venit...

– Mi-e frică, șoptește Dănuț, că din nou e supărat căluțul... Au înflorit cireșii, iar el nu-i și nu-i...

– O să vină, îl asigură bătrânul. Dacă a sosit primăvara – nu are cum să nu vină...

Treaba e că în fiecare primăvară pe deasupra satului lui Dănuț, sau poate și pe deasupra altor sate, zboară un mic căluț de argint cu aripile oranj.

Și în primăvara asta toată gloata de copilandri așteaptă cu nerăbdare venirea căluțului

Într-una din zile, venind pe imaș, copiii văd pe malul pâraiașului un pictor îmbrăcat în mantie lungă, violetă, cu glugă pe cap. Gloata gălăgioasă imediat îl înconjoară. Toți privesc mirați la ceea ce desenează pictorul. Pe tablou lucrurile sunt altfel decât în realitate. Cerul e de culoare violetă, soarele e

roșu, iarba și frunzele pomilor sunt vopsite în albastru, apele sunt galbene iar florile au o singură culoare – neagră, precum e noaptea fără de lună...

– Ce frumos, exclamă cineva. Nu am mai văzut așa ceva niciodată!

Pictorul care părea că nici nu-i observă pe copii, deodată vorbește: Ați vrea, întreabă el, ca în realitate cerul să aibă culoarea violetă? Și toate celelalte să fie ca în tabloul meu?

– Da! strigă copiii. Cerul violet e mai frumos decât cerul albastru!

– Atunci treceți în partea cealaltă a pârăului. Așezați-vă în rând să vă pot vedea. Mă voi apropia, vă voi șopti un cuvânt magic și imediat minunea se va întâmpla.

Copilașii sar pârăul și doar Dănuț zice răspicat că nu-i place tabloul, că nici o culoare de cer nu e mai frumoasă decât cea albastră.

Băiatul vrea să plece, dar observă într-un colț al tabloului un căluț de argint cu aripile oranj. Căluțul e cu aripile și picioarele legate, se află într-un șopron dărăpănat și e foarte trist.

– Acesta e căluțul nostru, se gândește Dănuț și nu pricepe de ce pictorul l-a desenat legat. Și fiindcă nu pricepe aleargă la bunicul Dominte. Bunicul e cel mai bun prieten al său. Întotdeauna le știe pe toate. Însă nu-l găsește acasă, mai apoi se ia cu joaca și uită să-i povestească de întâmplarea de pe imaș.

Din ziua aceea, pentru copiii rămași atunci față-n față cu pictorul – soarele e mereu roșu, cerul e violet, iarba e albastră, toate florile sunt negre ca tăciunile, iar ei sunt mereu abătuți și triști. Ce culori nefirești pentru cer, iarbă, soare și flori... Bieții copii... Tânjesec după cerul albastru, după verdele ierbii, după frumoasele flori de toate culorile. Cei mari nu știu ce se întâmplă căci nimeni nu le spune de acel pictor ciudat, îmbrăcat în mantie lungă.

– Bunicule, întreabă Dănuț, dacă nu e război, iar acum e pace, ce altă pricină ar avea căluțul să nu mai vină?

Dănuț îi povestește întâmplarea cu pictorul. Pe acel tablou, zice Dănuț, căluțul stătea închis, avea aripile și picioarele legate.

– Atunci nu mai e timp de pierdut. Știu unde e. Să ne grăbim!

La cealaltă margine de sat îl găsesc pe căluț într-un șopron părăsit. Bietul căluț, priponit de un par, cu aripile și picioarele legate se bucură enorm când îi văzu pe cei doi. Bunicul îl dezleagă, dar acesta abia de se mai ține pe picioare. Îi aduc apă și iarbă proaspătă. Căluțul bea, mănâncă, nechează bucuros, apoi se înalță în cer, dar nu trece mult că revine.

Bunicul și Dănuț urcă pe spatele căluțului, se înalță și de acolo de sus privesc cât de frumos e acest pământ în zilele sale de sărbătoare. Dănuț își vede cireșul din curte deja înverzit.

De jos, de pe imaș, copilașii strigă: Hei, căluț de argint cu aripile oranj! Vino de ne ia în spate!

Și doar câțiva copilași stau triști deoparte. Sunt copiii pentru care cerul nu mai are culoarea albastră. Pe aceștia căluțul îi duce primii spre nori. Pe pământ se întorc cu toții veseli și bine dispuși. Căci la căpătâiul oricărei copilării întotdeauna va sta de veghe un frumos căluț de argint cu aripile oranj, cu o inimă mare de aur.

Și dacă ați trecut de vârsta copilăriei, dar vreți să vedeți cât de minunat e un pom în floare, cât de verde și de presărat cu flori de toate culorile e imașul, cât de strălucitor e soarele, cât de albastru e cerul, duceți-vă în fiecare primăvară în satul lui Dănuț. Sau al lui Andrei... Sau al lui Ionică și al Ancuței... Sau în satul lui Vasile... Oriunde... Căci frumusețea anume acolo se naște. În satul copilăriei oricăruia dintre voi. Nu uitați – în fiecare inimă mai trăiește câte un căluț de argint...

(Text și imagine preluate și adaptate de pe <http://www.povesti-pentru-copii.com/povesti-pt-copii-mici/calutul-zburator.html>)

Rezolvă cerințele următoare!



Încercuiește răspunsul corect!

1.

Care este titlul acestui text ?

- A. Căluțul săritor
- B. Căluțul zburător
- C. Căluțul zburdalnic
- D. Căluțul albastru

Nu se completează de către elev.

COD

1.



Încercuiește răspunsul corect!

2.

Cine îmbrățișa pământul cu razele sale calde?

- A. Luna
- B. Venus
- C. Jupiter
- D. Soarele

Nu se completează de către elev.

COD

2.



3.

Încercuiește răspunsul corect!

Găsește un verb cu înțeles asemănător verbului „a învălui”.

- A. a învăța
- B. a lucra
- C. a înveli
- D. a spune

Nu se completează de către elev.

COD

3.



4.

Încercuiește răspunsul corect!

Ce anotimp este descris în acest text?

- A. Primăvara
- B. Iarna
- C. Vara
- D. Toamna

Nu se completează de către elev.

COD

4.



5.

Încercuiește răspunsul corect!

Cu ce s-a acoperit pomul care a stat dezgolit toată iarna?

- A. cu picături de ploaie
- B. cu brumă
- C. cu o mantie albă din flori
- D. cu ninsoare

Nu se completează de către elev.

COD

5.



6.

Unește enunțurile cu personajele corespunzătoare!

Alerga cu brațele deschise.
Le știa pe toate și era cel mai bun prieten a lui Dănuț.
Zbura, era de argint și avea aripile oranj.

Căluțul
Dănuț
Bunicul

Nu se completează de către elev.

COD

6.



7.

Încercuiește răspunsul corect!

Cum se simțeau copiii după ce se plimbau cu căluțul spre nori?

- A. veseli
- B. bogați
- C. speriați
- D. triști

Nu se completează de către elev.

COD

7.



8.

Încercuiește răspunsul corect!

De ce îi era dor bunicului Dominte?

- A. de părinți
- B. de copilărie
- C. de bunici
- D. de prieteni

Nu se completează de către elev.

COD

8.



9.

Încercuiește răspunsul corect!

Cuvântul opus pentru *repede* este:

- A. încet
- B. rapid
- C. repejor
- D. iute

Nu se completează de către elev.

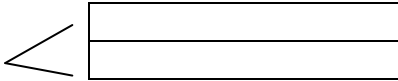
COD

9.



10.

Completează spațiile goale cu însușirile căluțului!

Căluțul era 

Nu se completează de către elev.

COD

10.

11.

Completează propozițiile cu cuvinte corespunzătoare din text!

„Dănuț aleargă cu brațele deschise, închipuindu-și că adună de raze.
Soarele îl privește, îl învăluie în căldura sa și Dănuț e convins că această
căldură îl va ajuta să cât mai repede mare.”

Nu se completează de către elev.

COD

11.



12.

Scrie, în cinci propoziții, ce ai fi făcut tu dacă erai plimbat spre nori de căluțul zburător.

Nu se completează de către elev.

COD

12.

FELICITĂRI, AI AJUNS LA SFÂRȘITUL TESTULUI!

MULȚUMIM PENTRU PARTICIPARE!